

צרפת: מבצרו האנטי-פטריוטי של הנוכל

באירגונים דתיים) יהיו רשאים להצטרף למפלגה הקומוניסטית.

● שינויים בחוק המעצר ללא מישפט. ביטול זכות המישרה למעצרים פוליטיים ל-48 שעות ללא צו של בית-דין.

● אישור הזכות להחזיק חוות פרטיות, והבטחת הזכות לבעלות על חלקות אדמה פרטיות לאיכרים. כל ההצעות המדהימות הללו זוכות לתמיכת המיסוד הליבראלי של הממשלה. הן מייצגות נכונות של המפי-לגה להתחרות עם סולידאריות ועם הכנסייה על תמיכת הציבור.

לקח צ'כוסלובקיה נלמד היטב. הפולנים למדו את סיגנונו של מנהיג המפלגה הקומוניסטית ההונגרית, יאנוש קאדר. כל הרפורמות הליבראליות והדמוקרטיות נוסחו בעגה קומוניסטית מובהקת. אבל מעל הכל מבר-טיחה גם התוכנית החדשה נאמנות ללא תנאי למוסקבה, לברית-וארשה ולמנהיגותה של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית. הפולנים מקווים לשכך את זעמם של השמרנים בברית-המועצות, ובכך למנוע פלישה.

גרמניה: שמידט

מה עשית במילחמה?!

„במקום לשאול את הלמוט שמידט מה הוא עשה לפני ארבעים שנה, כדאי לשאול את מנחם בגין מה הוא עשה היום.“ הערה זו פוסי, בשידור הוורלד טרוויס של ביי-בייסי, שיקפה היטב את יחסה של הקהילה הבינלאומית לראש ממשלת ישראל.

שמידט 1940
שאלה לא רלוונטית

הלמוט שמידט גויס לחיל-האוויר הגרמני ב-1937, והוצב בגדוד תותחנים נגד-טוסים. ב-1941, כסגן-מישנה צעיר, נשלח שמידט לחזית הרוסית. הוא הוחזר לברלין בשלהי 1942, הועלה לדרגת סגן, הוצב במפקדת חיל-האוויר כקצין-גיוס. בסוף 1944 נפל שמידט בשבי הבריטי, בעת ש-שירת בבלגיה. קציני המודיעין הבריטי חשפו את זהותו כאנטי-נאצי. בתקופת שהותו בשבי החליט שמידט להיכנס לחיים הפוליטיים. הוא הצטרף אז לתא של ה-מפלגה הסוציאלי-דמוקרטית הגרמנית.

עם זאת, „הצליח“ בגין לעורר את השאלה-הלא-כל-כך רלוונטית של עברו הצבאי של שמידט.

הלמוט שמידט גויס לחיל-האוויר הגרמני ב-1937, והוצב בגדוד תותחנים נגד-טוסים. ב-1941, כסגן-מישנה צעיר, נשלח שמידט לחזית הרוסית. הוא הוחזר לברלין בשלהי 1942, הועלה לדרגת סגן, הוצב במפקדת חיל-האוויר כקצין-גיוס. בסוף 1944 נפל שמידט בשבי הבריטי, בעת ש-שירת בבלגיה. קציני המודיעין הבריטי חשפו את זהותו כאנטי-נאצי. בתקופת שהותו בשבי החליט שמידט להיכנס לחיים הפוליטיים. הוא הצטרף אז לתא של ה-מפלגה הסוציאלי-דמוקרטית הגרמנית.

האשמותיו של בגין, כאליו נטל שמידט חלק באסיפות נאציות בהן הקרינו את הוצאתם ל-אדולף היטלר, היא כר-שמידט פקודה להיות נוכח בישיבה הראשונה של המישפט עצמו. אחרי ביקור אחד, ב-7 בדצמבר 1944, העו שמידט לבקש שיחרור מחובה זאת — והצליח.

הצעת-החוק עובדה עליידי ועדה משותפת לאנשי סולידאריות, הממשלה, המפלגה הקומוניסטית וועדת תי-אום של אנשי-רוח ומדענים. היא כללה גם במאי תיא-טרוו וקולנוע, פילוסופים, היסטוריונים ואמנים. לדעת מומחים תצליח הוועדה להתגבר גם על סלע המחלוקת האחרון, ולהכפיף את הצנוורה לפיקוח פרלמנטרי.

גמנות השינוי מוצאות עתה גם לגיטימציה אידיאולוגית בתוך המפלגה. העיתונאי ניקולאס קארול, המדווח על ההכנות לוועידת המפלגה במחצית יולי, מבשר על תבוסה נחרצת של העסקנים השמרניים. ההצעה למצע חדש במפלגה מסבירה, שמדינה סוציאליסטית חייבת לשאוב את עוצמתה מתמיכת רוב הציבור בתוכניתה הפוליטית. זוהי כפירה בכל עיקרון לגיטימי, והעזה מעל ומעבר לכל מה שניסה לבצע אלכסנדר דובצ'ק בצ'כוסלובקיה, באביב של פראג, 1968.

● הצבעה חופשית ותחרות חופשית על המושבים לפרלמנט.

דאניאל ברזנייב
מהפכה וגלגולות ארגנה

● גישה לאנשים שאינם חברי מפלגה לעמדות בכירות בממשלה ובמשק (למעשה, פתיחת הדלת בפני אנשי סולידאריות).

● לעודד את סולידאריות להצטרף לקואליציה הר-ממשלתית.

● שיתוף פעולה מלא עם סולידאריות גם במישור המפלגתי.

● קאחולים פעילים (המבקרים בכנסיה, או חברים

המחזה המביש בכורסה הצרפתית היה דוחה, אבל לא מפתיע. אלפי הצרפתים שצבאו על דלתות הבורסה, כדי למכור את המניות שלהם ולפגוע בגיעה קשה בר-פרנק הצרפתי, התנהגו בדיוק כמו חברים למעמד בציי-לה, אחרי סאבלדור אינדה עלה לשילטון. קשה לומר שהיתה להם סיבה טובה להתנהגות ההיס-טורית שלהם. הרפורמות שהבטיח הנשיא הנבחר, פראנ-סואה מיטראן, לא היו מרחיקות לכת במיוחד. כצפוי, ניסה מיטראן להשתלט על כמה תעשיות-יסוד (אם תקבל

זאדרי ז'יסקאר ד'סמאן
אדמה חרוכה

מפלגתו הסוציאליסטית גם רוב פרלמנטרי), ולדאוג, באמצעות מיסוי ותקציבי רווחה, לחלוקת הכנסות קצת יותר שיוויונית. אפילו צעדים מתונים אלה עדיין לא ננקטו, אך תגובת הבורגנות הצרפתית מוכיחה שלנשיא החדש צפויות בעיות קשות ומאבקים יום-יומיים נגד נסיונות רציניים לעירעור מעמדו ולהכשלת תוכניותיו. המעמד הבינוני הצרפתי רגיל לרמת-חיים גבוהה. כל נסיון לפגיעה בזכויות היתר שלו, כדי לפתור בעיות של אבטלה או של חלוקת הכנסות, עלול להתקל לא רק בגילויי עוינות, אלא אפילו בחבלה מתוכננת בכלכלה הצרפתית.

פרשנים תמימים בכלי-התיקורת הישראליים שאלו את עצמם בקול-רם, מה קרה לפטריוטים המפורסם של הבורגנות בצרפת. עוד מיתוס נופץ לעיני מאות מיליוני צופי טלוויזיה בכל העולם.

הפרופ' ישעיהו לייבוויץ נוהג לצטט, כימעט בכל נאום, את סמואל ג'ונסון. הפעם הוכיחו הצרפתים שיש לשנות את ההברקה הקלאסית, ולהפוך אותה על פניה. מסתבר, לפחות לגבי סוסרי הבורסה הצרפתיים ושול-חיהם, ש-אנטי-פטריוטים הוא מיבצרו האחרון של ה-נוכל.

פולין:

שינוי אמיתי

הידיעה שהופיעה השבוע בטאנדיי טיימס לא נראתה מרגשת במיוחד. הנושא היה, אמנם, פולין, אבל הפעם בלי תמונה של לאך ואלסה, וללא אזהרות נרגשות, מתור עדות היטב, בפני פלישה סובייטית קרובה.

מהפכה אמיתית. אלא שקריאה מודקדקת יותר העלתה שהפעם מדובר באחד התהליכים החשובים וה-משמעותיים ביותר במחצית השנייה של המאה ה-20. מעל ומעבר לכל ההתרגשות הגדולה, המיצעדים והשביתות, עוברת עתה פולין מהפכה חוקתית. הפולנים, ובתוכם גם המפלגה הקומוניסטית הפולנית, מבצעים מהפכה דו-מקראטית. הם קובעים עובדה שיהיה קשה לשנותה מבלי לשפוך נחלי דם. והם גם קובעים ציון דרך היס-טורי בתולדות הסוציאליזם ההומאני.

חופש הדיבור. בראש ובראשונה מדובר בחופש הדיבור וההתבטאות. הפרלמנט הפולני עומד לאשר הצ-עתי-חוק, המומלצת על-ידי המפלגה, שתעניק לסופרים ולעיתונאים את הזכות לעזרת בת-המישפט נגד הצנוורה. הצנזור הכל-יכול (לשעבר), יצטרך להסביר לבית-המישפט מה טעם ראה לפסול ידיעה מסוימת. חובת ההוכחה תהיה עליו.

צ'יה צ'יה

זוג תאומים

בכל בתי-הקפה, המיסבאות והמיסעדות סביב בית אגרון בירושלים, ישבו עיתונאים זרים והביעו בקול רם תדהמה של ממש. „ראש הממשלה שלכם מטורף“, אמר עיתונאי בריטי יודוע באהדתו ל-ארץ, „הצהרותיו על גרמניה ועל ההתקפה-שלא-בוצעה, היתה מובילה להתפטרותו בכל מימשל.“ האמריקאים היו הרבה יותר חריפים: „אילו נתבקשתי לפני שבועיים לבחור את השליט הכי מטורף במזרח התיכון, היה הלובי מועמר קאדפי המועמד האוטומטי. היום כבר מסתובבים בשטח שני מטורפים. קאדפי משתולל ברשיון סובייטי, בגין ברשיון אמריקאי.“

מועמד קאדפי
מנחם בגין